

Стъдожителката, като излиза от кафенето, полуоблечена. -
Значи, истина е, че Орландо умря! О небе! Истина! Кой уби тоя човек?
Кой е негодникът, убиецът, предателят, Кда, който уби Орландо? Исусе-
Христе, колко е беден! Поне една възглавница да бяхте донесли! ~~Из-~~ Из-
лиза и се връща с възглавница. /Кажете, докторе, наистина ли ще умре?
Но кой уби Орландо? Господи, ^{какт ми} ~~какт ми~~ се мъчи! Той, той ни спаси. Безъ
него ~~ще~~ щяхме да бъдем роби. Какво щяхте да правите вие всички? Вие,
министрите? Вие, индустриалите? Нищо! Нищо! Нищо! И вие го оставихте да
бъде убит! И вие не го защитихте! Орландо е герой!

Всички

- Герой!

- Герой!

- Герой!

- Да живее Орландо!

- Да живее Орландо!

Арлекинът. - Тръбва да му издигнем паметник!

Орландо, като си отвори очите. - О мои приятели, защо
за да обичате тия, които ви обичат, трябва да чакате да умрат?

Докторът. - Издиха!

Ах, ~~ти~~ си свелатъ шепките, ~~женитъ~~ коленичът. Сцената се прохвърля за ~~мигъ~~ мигъ въ тъмнина. ~~Дувъ~~ се погребанъ маршъ. Когато отново ~~свѣтъ~~ свѣтъ, ~~вида~~ се сжиятъ ~~плодъ~~ плодъ, ~~зали~~ ^{не бива} ~~не бива~~ слънце и изпъненъ съ хора следъ нѣколко часа. Влизатъ четири душъ въ черни, ~~които~~ носятъ на носилка тѣлото на Орландо. Преминаватъ. Всички следъ тяхъ се нареждатъ двама по двама, мълчаливи и сериозни.

Панталоне. - Външо нѣмаше видъ ~~на~~ ^{на} хитрецъ. Но ~~е~~ ^е искалъ многа да хитрува и отъ това умря.

Бригел ^{на}. - Той не бѣше политически мъжъ, а - поетъ, който държеше скиптъра, като перо.

Минаватъ. Влизатъ Лѣкарьтъ отъ Болоня и Валерио.

Лѣкарьтъ. - Той бѣше стокова суетенъ, чехъ правѣше всичко, ^{за} ~~зидатъ~~ изглежда скромно, ~~а~~ ^{за} полагаше усилія, ~~да~~ ^{да} ненавижда почеститъ, които го спиянлватъ.